

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie kasacji,
wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich
od postanowienia Sądu Rejonowego w M. z dnia 31 sierpnia 2015 r., sygn. II Kp
(...)
utrzymującego w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 23
grudnia 2014r., sygn. akt Ds. (...)

p o s t a n o w i ł

**pozostawić kasację bez rozpoznania, a wydatkami
postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 31 sierpnia 2015 r. utrzymano w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 23 grudnia 2014 r. w przedmiocie umorzenia dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 28 czerwca 2013 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, firma H. Sp. z o.o., doprowadziła poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi transportowe i załadownicze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem firmę PPHU G. Sp. z o.o., w wyniku czego powstały straty w wysokości 70.823,40 zł na szkodę PPHU G. Sp. z o.o. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Od powyższego postanowienia kasację, w trybie art. 521 § 1 k.p.k., wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego procesowego, a to art. 433 § 2 k.p.k., art. 94 §

1 k.p.k. i art. 98 § 1 k.p.k., polegające na nierozważeniu i nieustosunkowaniu się przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia do zarzutów podniesionych w zażaleniu pełnomocnika pokrzywdzonego z dnia 13 stycznia 2015 r. na postanowienie zatwierdzone przez Asesora Prokuratury Rejonowej w M. w dniu 23 grudnia 2014 r., o umorzeniu dochodzenia w sprawie, sygn. akt Ds. (...), albowiem uzasadnienie zaskarżonego postanowienia odnosi się do innego postępowania przygotowawczego, a przez to nie zawiera w ogóle odniesienia się do zarzutów podniesionych w zażaleniu pełnomocnika pokrzywdzonego.

Podnosząc powyższe, Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się niedopuszczalna z mocy prawa.

Rozpoznający tę skargę na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 r., skład Sądu Najwyższego uznał, że kwestia możliwości zaskarżenia kasacją nadzwyczajną, a co za tym idzie, rozpoznania kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich, wniesionej od przytoczonego na wstępie postanowienia, budzi poważne wątpliwości co do wykładni prawa. W związku z tym, wydanym na tej rozprawie postanowieniem przedstawił, na podstawie art. 59 ustawy o Sądzie Najwyższym, do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi tego Sądu zagadnienie wyrażające się w pytaniu *„czy postanowienie sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania w fazie in rem, wydane na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k., jest prawomocnym orzeczeniem sądu kończącym postępowanie w rozumieniu art. 521 § 1 k.p.k.?”*

Uchwałą z dnia 29 listopada 2016 r. (sygn. akt I KZP 6/16) skład 7 sędziów Sądu Najwyższego rozstrzygnął, że *„postanowienie sądu, wydane na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k., utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego w fazie in rem, nie jest prawomocnym orzeczeniem sądu kończącym postępowanie w rozumieniu art. 521 § 1 k.p.k.”*

Powyższe zapatrywanie prawne, uzasadnione w obszernym, zasługującym na pełną aprobatę wywodzie, jest decydujące dla rozstrzygnięcia kwestii

dopuszczalności kasacji wniesionej w niniejszej sprawie na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. Z poglądu tego wynika bowiem, że zaskarżone tą skargą, przez Rzecznika Praw Obywatelskich, postanowienie Sądu Rejonowego w M. z dnia 31 sierpnia 2015 r., utrzymujące w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 23 grudnia 2014 r. o umorzeniu prowadzonego w sprawie (w fazie *in rem*) dochodzenia, nie mieści się w unormowanym tym przepisem zakresie orzeczeń podlegających zaskarżeniu kasacją nadzwyczajną.

Wobec tego więc, że niedopuszczalna, z mocy art. 521 § 1 k.p.k., kasacja została przyjęta, należało ją obecnie pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 i art. 429 § 1 k.p.k., obciążając wydatkami postępowania kasacyjnego Skarb Państwa stosownie do treści art. 638 k.p.k.

r.g.